

[Justitsministeren.]

målets aktualitet, og som heri i realiteten kunne støtte sig på den højeste retsvidenskab.

De ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Henry Christensen citerede begge en udtalelse af professor Ross. Jeg tager anledning til at spørge de ærede medlemmer, der nu har taget denne ikke alt for klare udtalelse til sig og næsten forstærket den: hvad ligger der i de politiske momenter, som de ærede medlemmer mener bør komme ind i billedet, når rigsretten skal fælde dom? Når man tager udtalelsen til sig i hele den uklarhed, den lider under, og gør den til et argument i denne diskussion, har man pligt til at sige, hvad det egentlig er, man tænker på. Nu ved det ærede medlem hr. Ninn-Hansen lige så godt som jeg, at retsvidenskaben er en højst subsidiær retskilde, men jeg beder også det ærede medlem have i erindring, at de rigsretssager, der hidtil er afgjort her i landet, altid har været afgjort ud fra en streng fortolkning af, hvad der stod i straffeloven. Jeg tænker ikke, at dette vil ændre sig.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremsatte en bemærkning, som jeg hæftede mig ved. Han talte om nødvendigheden af, at man sikrede sig, at ministre gav rigtige oplysninger, og det spørgsmål melder sig for mig i hele den sag, vi her har diskuteret: har der da af den daværende Grønlandsminister været afgivet urigtige oplysninger? Det har der ikke. Man kan sige, at den daværende minister burde have understreget stærkere, at der var vanskeligheder forbundet med fremskaffelsen af erklæringen af 11. marts; man kan have den opfattelse, at han burde have gjort opmærksom på, at der forelå en tidligere erklæring, og på dennes indhold, men nogen urigtig erklæring har Kjærbøl aldrig afgivet, og derfor var jeg lidt ked af, at dette moment kom ind i debatten.

Endelig til sidst vil jeg gerne understrege: det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde til mig, at han ville ikke med mig drøfte

bevisernes vægt, ej heller straffelovens bestemmelsers omfang. Jeg forstod det ærede medlem således, at jeg skulle ikke stå som forsvarer for Kjærbøl og han som anklager. Som anklager står han vel, al den stund han er en af de initiativtagende til udarbejdelsen af det anklageskrift, der dog er indeholdt i forslaget til folketingsbeslutning. Om jeg står som forsvarer, ja, dertil vil jeg sige: jeg har bestræbt mig for ganske objektivt at redegøre for, hvorledes vi i justitsministeriet må bedømme denne sag ud fra en rent juridisk vurdering. Om mine personlige sympatier har jeg ikke udtalt mig og agter ej heller at gøre det, men jeg mener ikke, at det ærede medlem kan nægte at beskæftige sig med spørgsmålet om de subjektive og de objektive strafbarhedsbetingelsers tilstedeværelse, når det ærede medlem selv vil tage initiativet til at rejse en sag om rigsretsanklage. Det ærede medlem klarer sig ikke med at sige, at anklagemyndigheden, den ordinære anklagemyndighed, kan tage fejl, og at den kan tabe en sag. Derom drejer det sig ikke. Hvis anklagemyndigheden ikke mener, at en sag kan gennemføres til dom, rejser den ikke tiltale. Anklagemyndighedens skøn kan være forkert; men når det ærede medlem vil være initiativtagende til rejsning af en rigsretsanklage, må det ærede medlem være forpligtet til at forklare det høje ting, hvis enkelte medlemmer skal tage stilling, på hvilket grundlag det ærede medlem støtter den overbevisning, at de subjektive og objektive strafbarhedsbetingelser er til stede, på hvilket grundlag han støtter den overbevisning, at denne sag kan gennemføres. Det ærede medlem kan ikke undlade denne pligt; det ville være ganske urimeligt.

Ninn-Hansen: De ærede ordførere hr. Lannung og hr. Niels Andersen har under forhandlingen meddelt, at de ønskede, at et folketingsudvalg skulle beskæftige sig med det fremsatte forslag.

Forslagsstillerne har intet ønske om nogen udvalgsbehandling. Vi har gjort os vor